

ОЗНАКИ

ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ ЧАСУ

№ 2 (99) 2017

R 500 РОКІВ
РЕФОРМАЦІЇ

Унікальність християнської освіти в сучасному світі

с. 4

Реформація в Нідерландах
і Скандинавії

с. 10

Християнські школи
сьогодення

с. 16

Когда Иисус смотрит
на вашу жизнь

с. 44

СЛОВО РЕДАКТОРА

СПРАВЖНЯ МУДРІСТЬ – ВІД БОГА!

У Біблії ми знаходимо цікавий уривок, який відкриває нам секрет мудрості: «Я став розумніший за всіх своїх учителів, — бо свідоцтва Твої — то розмова моя! Став я мудріший за старших, — бо держуся наказів Твоїх!»

(Псал. 119:99, 100).

Чи бажаєте ви, щоб ваші діти стали розумними та мудrimi? Що таке християнська освіта? У чому полягають її переваги? Чому в останні роки все більше батьків віддають своїх дітей у християнську школу на навчання? Якщо вас зацікавили ці запитання, то ви зможете знайти на них відповіді на сторінках цього журналу. Цей номер зосереджений на питаннях, пов'язаних із християнською освітою. Статті на цю тематику написані спеціалістами в галузі освіти. Ви зможете ознайомитися з відгуками батьків, які обрали для своїх дітей християнську освіту.

Також ми розглянемо питання розвитку Реформації в Нідерландах і Скандинавії, вивчимо деякі уроки прощення, торкнемося теми здорового способу життя та з'ясуємо, чи загрожує зайва вага нашому життю. Для всіх нас буде корисною стаття про християнську етику, яка розповість про деякі важливі правила поведінки. Ми зможемо разом з ученими простежити крах атеїзму, а відкриття археології підтвердять достовірність біблійної історії про Давида та Голіафа.

**СТАВАЙТЕ МУДРІШИМИ, ДОСЛІДЖУЮЧИ
БІБЛІЙНІ ІСТИНИ РАЗОМ З НАМИ!**

2 Слово редактора

4 Унікальність християнської освіти в сучасному світі

Яким чином Реформація вплинула на систему освіти та формування особистості на основі християнських цінностей? Зрештою, яке головне завдання стоїть перед християнськими освітянами в сучасному світі?

10 Реформація в Нідерландах і Скандинавії

Учення Лютера знайшло сприятливий ґрунт у Нідерландах, і там для проповіді Євангелія піднялися щирі й вірні мужі.

14 Уроки прощення

16 Християнські школи сьогодні

Глобальна криза моралі в сучасному суспільстві й пов'язані з нею проблеми в шкільній освіті непокоять сьогодні кожну мислячу людину. Християнська громадськість шукає вихід із цієї важкої ситуації, створюючи приватні християнські навчальні заклади.

20 Лишний вес, угрожающий жизни

22 Переваги християнської школи

Сьогодні багато батьків замислюється над питанням, у яку школу віддати своїх дітей і чи краще буде для дитини навчатися в християнській школі, ніж у світській.

24 Этапы развития образования

26 Родителям нужна самодисциплина

28 В долине Давида и Голиафа

6 сентября 2016 года в Музее библейских стран в Иерусалиме открылась необычная экспозиция под названием «В долине Давида и Голиафа».

30 Етикет як прояв любові до ближнього

З питаннями етикету ми стикаємося щодня й навіть багато разів на день. Що ж таке етикет? З французької – ярлик, етикетка. Невже ця етикетка «висить» на кожному з нас?

36 Как изучать Библию

Хотите ли вы иметь близкие отношения с Богом? Желаете ли вы лучше понимать, каков Божий план относительно вашей жизни?

38 Комментарий на библейский стих

40 Крах атеизма

44 Когда Иисус смотрит на вашу жизнь

Иисус последние две тысячи лет выполняет Свой удивительный и грандиозный План спасения нашей падшей планеты. Этот План спасения осуществляется в Небесном святилище, которое является Божьим центром борьбы против греха.

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Марина Становкіна

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Коректура:
Людмила Шаповал
Ганна Борисовська

Дизайн та верстка:
Юлія Смаль

Фотографії:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицьок

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60x84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2300 прим.

Адреса редакції:
04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2017, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

УНІКАЛЬНІСТЬ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

2017 року християнський світ святкує 500-річчя початку доленосного руху Реформації, що стала поштовхом до великих змін у християнстві. Народжений у цьому русі протестантизм вплинув на різні сфери суспільного життя людини: громадянську свободу, економічне процвітання, інститут сім'ї, медицину, освіту.

На фото: Кембриджський університет

Хоч Реформація передусім мала релігійний характер, у її центрі був пошук реального Бога, а не такого, яким Його змальовувала середньовічна церква. Протестанти проголосили, що людина отримує спасіння не через посередників та обряди, а лише через віру, яка є даром від Бога, і тільки Біблія є Словом Божим.

До кінця не усвідомлюючи нових можливостей, протестанти відкрили двері для переосмислення різних сфер життя людини. Саме в процесі розвитку реформаційного руху освіта отримала поштовх до нового життя та прогресу. Що ж конкретно було змінено в освіті завдяки Реформації? Яким чином Реформація вплинула на систему освіти та формування особистості на основі християнських цінностей? Зрештою, яке головне завдання стоїть перед християнськими освітянами в сучасному світі?

Відлуння Реформації в сучасній освіті

У монографії професора О. А. Опаріна «Сардіс – місто золота» (2014, с. 139) розглядається доленосний рух Реформації й висвітлюється важлива ідея, а саме – завдяки чому були здійснені такі великі перетворення в різних сферах життя за короткий період часу. Проте цей шлях був непростим, тернистим, оскільки потрібно було позбутися різних нашарувань, які назбиралися в «темні віки». Що ж заважало освіті розвиватися в ті часи, які перепони стояли на шляху просвіти та прогресу? Як протестантська Реформація допомогла вирватися з тенет, що паралізували людський дух і вбивали в людині можливість розвитку?

➤ **ПО-ПЕРШЕ**, Реформація зруйнувала схоластичну систему освіти середньовічної церкви. Ця система ґрунтувалася

на багатьох язичницьких уявленнях та забобонах.

➤ **ПО-ДРУГЕ**, Реформація спростувала принцип протиставлення науки та віри, який відстоювала середньовічна церква. На підставі Біблії Реформація показала, що істинна наука не суперечить вірі, а навпаки, нові наукові відкриття свідчать про мудрість і велич Творця Всесвіту.

➤ **ПО-ТРЕТЄ**, Реформація, проголосивши рівність усіх людей перед Богом незалежно від їхнього соціального становища, расової, гендерної чи національної приналежності, надала всім однакові можливості для здобуття освіти.

➤ **ПО-ЧЕТВЕРТЕ**, унаслідок Реформації були зруйновані середньовічні забобони, а також доведена цілковита антинауковість астрології, хіромантії й інших проявів окультизму. Відбулося розмежування науки та псевдонауки.

➤ **ПО-П'ЯТЕ**, Реформація проголосила, що кожна людина має читати й знати Біблію, а для цього потрібно отримати хоча б мінімальну освіту.

Уже впродовж найближчих років після початку Реформації були відкриті нові університети, а навчання в старих зазнало кардинальних змін, відбувся перехід від схоластичної системи до суто наукової. Плодом цього стало здійснення великих наукових відкриттів.

Реформатори виступали за реформу освіти, бо розуміли, що справжня освіта – це не лише набуття певних знань, а процес, під час якого людина, крім того, що систематично засвоює знання, формує навички та вміння, ще й розвиває розум і почуття, власний світогляд та ціннісні ➤

орієнтири. Лютер переконував батьків у важливості християнської освіти. Він з великим запалом говорив їм, що якщо батьки зі свого боку не зроблять усе можливе, щоб дати належну освіту дітям, то будуть схожі на тварин, які поїдають своє потомство. Одного разу, проголошуючи проповідь, Лютер сказав: *«Немає школи – немає християнства. Немає школи – немає гідного керівництва. Без християнства і без керівництва Німеччина здичавіє»* (Журнал «Християнство», 2003, с. 34).

Не тільки Мартін Лютер мав прогресивні погляди на освіту, але і його друзі. Наприклад, Філіп Меланхтон (1497–1560) розробив детальний план покращення християнської освіти. Меланхтон вбачав мету християнської освіти в прагненні до «пізнавального благочестя». Лютер говорив простіше: християнська освіта є основою християнського життя й успіху взагалі. А досягнути цієї мети можливо було лише через пізнання євангельської вістки, яка вела до благочестя. Тому ми доходимо висновку, що вивчення Біблії є необхідною умовою для формування особистості на основі християнських цінностей.

Реформація допомогла не лише зрозуміти сутність християнської віри, а й чітко окреслила, що саме кожна людина має знати в контексті моральних цінностей. Як пише про це один християнський автор Донна Хабеніхт: «Кожна людина повинна знати, для чого вона живе, у що вона вірить і що вона готова відстоювати, незважаючи на труднощі». Моральні цінності – це основа всіх рішень і вчинків людини

впродовж усього її життя. Це те, ким вона є: її характер і внутрішній світ.

Моральні цінності допомагають нам знайти сенс життя. Керуючись ними, ми робимо вибір, розуміємо значення та наслідки своїх і чужих вчинків, визначаємо, що є добро, а що – зло. Це стандарт поведінки людини. Якщо біблійні моральні цінності прибрати із суспільства та системи управління, то з'явиться можливість змінювати закони та норми моралі.

Християнські цінності нерідко відрізняються від світських. У Святому Письмі Бог надає нам повний перелік тих принципів, які мають керувати нашим життям: Гал. 5:22, 23; 2 Петра 1:5–7; 1 Кор. 13; Вих. 20;

Матв. 5:3–11; Римл. 12. Божі цінності – це внутрішні якості, а не просто вчинки, які походять від Бога.

У Біблії є багато віршів, які говорять про цінності. Серед них можна виділити найголовніші: віру в Бога, повагу, чесність, порядність, доброту, співчуття, радість, вдячність, терпіння, наполегливість, умиротворення, смирення, вірність. Апостол Павло в Посланні до галатів 5:22–25 називає ці цінності «плодом Духа».

Віра в Бога – найважливіша моральна цінність, яку можна прищепити людині. Вона є підставою для всіх інших цінностей. Без неї вони втрачають своє значення й сутність.

Існує певна тенденція розглядати віру як пізнавальний процес або пізнавальну доктрину, яку треба осягнути швидше розумом, ніж через особисті відносини з Господом. Проте справжня віра завжди має практичний прояв. Віра – це не лише інтелектуальне сприйняття людиною певних тверджень, фактів, свідчень діяльності Бога у Всесвіті, але й реальний процес взаємодії

«Віра в Бога – найважливіша моральна цінність, яку можна прищепити людині. Вона є підставою для всіх інших цінностей.»

« **Біблія є фундаментом і основою для інших напрямків філософії християнської освіти, адже її мета – сформувати особистість на основі християнських цінностей.** »

Господа зі Своім творінням, а найперше – із самою людиною. Через віру ми пізнаємо Бога, себе, навколишній світ, нашу місію як людей у цьому світі. Саме наявність віри закладає підвалини для формування та розвитку християнської освіти.

Унікальність християнської освіти

У чому полягає унікальність християнської освіти? Для чого існують християнські школи? У чому їхній сенс? Головний сенс – усебічне виховання. Що такого особливого в християнській освіті, покликаній формувати гідний характер людини?

Безперечно, одним з головних елементів християнської освіти та її філософією є Святе Письмо – Біблія. У ньому і вчитель, і учень знаходять невичерпне джерело мудрості для виховання та становлення особистості. Мета Біблії полягає в перетворенні розуму студентів, щоб пізнавати, *«що є Божа воля: добре, приємне і досконале»* (Римл. 12:2). Слово Боже є фундаментом і основою для інших напрямків філософії християнської освіти, адже її мета – сформувати особистість на основі християнських цінностей. У статті «Унікальність адвентистської освіти»

професора Гарланда Дулана, який багато років працює на освітянській ниві, сказано про основні складові, які роблять освіту справді християнською. Ось їх перелік.

1 Єдина місія в освіті. Християнська освіта ставить перед собою головну мету – поділитися з людьми вічним Євангелієм про Божу любов до кожного, що була відкрита в житті, смерті та воскресінні, а також у служінні Ісуса Христа як нашого Первосвященника. Основна мета – відновити образ Божий у людині. Це і є головним чинником у філософії християнської освіти, що є реальністю, істиною та етикою, яка формує навчальний процес і зміст самих навчальних програм. Християни-освітяни вірять, що тільки під керівництвом Святого Духа людина може зрозуміти характер Божий, відкритий в Ісусі Христі та Біблії.

2 Цілісний розвиток особистості через освіту. Важливо зазначити, що світська освіта теж має сильні академічні програми, засновані на наукових відкриттях, що дає їй усі підстави вважатися престижною у світі. Проте унікальність християнської освіти полягає не у фрагментарному підході до виховання людини, а у всій повноті та ➤

У ФОКУСІ

гармонійному розвитку особистості – між духовним, розумовим, соціальним, фізичним та моральним виміром пізнання.

3 Освіта, у перспективі якої є віра.

Оскільки християнська віра сприймає процес пізнання істини як те, що людина отримує шляхом Божого відкриття, то й християнство в цілому дотримується погляду, що Божя істина є незмінним абсолютом і початком мудрості, а джерелом справжнього пізнання є Бог. *«Сину мій, якщо приймеш слова мої ти, а накази мої при собі заховаєш, щоб слухало мудрости вухо твоє, своє серце прихилиш до розуму, якщо до розсудку ти кликати будеш, до розуму кликатимеш своїм голосом, якщо будеш шукати його, немов срібла, і будеш його ти пошукувати, як тих схованих скарбів, – тоді зрозумієш страх Господній, і знайдеш ти Богопізнання, – бо Господь дає мудрість, з Його уст – знання й розум!»* (Прип. 2:1-6).

4 Академічна успішність в освіті.

Дехто вважає, начебто віра в Бога применшує важливість академічного росту й успішності. Проте це не так. Справжня віра жодним чином не повинна підірвати академічні успіхи, а навпаки, усебічно й цілісно розвивати та вдосконалювати особистість. Християнська доктрина стверджує той факт, що Бог є Творцем людини, яку Він створив за Своїм образом і подобою (Бут. 1:26). Людина створена як розумна й мисляча істота, спрямована на постійне вдосконалення.

5 Освіта, що наголошує на моральних та етичних цінностях.

Серцевиною християнської освіти є очікування прояву в учнях і студентах, а передусім у самих викладачах, моральних

цінностей, а не лише досягнення академічної успішності. Цілісний розвиток характеру та практичне застосування принципу відокремлення добра від зла – головні питання в християнській освіті, яка готує людину до життя в Царстві Божому.

6 Освіта, у якій служіння Богові та людям так само важливе, як і академічна успішність.

У світських закладах переважно звертають увагу на академічну успішність, яка має допомогти фахово підготувати студента до виконання його професійних обов'язків. Студентів навчають бути корисними в суспільстві та, у кращому розумінні цього слова, бути «слугами народу». Християнське ж виховання додає до цього ще один вимір – навчити людину гідно служити Богові. Воно не розмежовує ці два поняття – служіння людям і служіння Богові, а навпаки, наголошує на тому, що одне витікає з іншого. Тільки в контексті справжнього служіння Богові ми можемо по-справжньому служити людям. А це вимагає й певної компетенції. Студент має бути фахово підготовленим, щоб якісно виконувати поставлені перед ним завдання. Християнське виховання підкреслює

«Християнське виховання підкреслює важливість християнських чеснот і розвитку відповідальності в характері людини.»

важливість християнських чеснот і розвитку відповідальності в характері людини. На прикладі вчителів, котрі присвятили своє життя Богові й мають біблійний світогляд, учні навчаються моральної цілісності характеру, принципівості у вирішенні питань, мужності перед життєвими викликами, жертвовності та любові.

7 Освіта, у якій надійний якір – це Бог.

Учні, які навчаються в християнських закладах, дуже швидко починають розуміти, що надійним

якорем у їхньому житті є Бог. Вони усвідомлюють, що найціннішою та найнадійнішою валютою в їхньому житті є не золото та срібло, не долар чи євро, а непохитна довіра Богові й особиста відповідальність перед Ним. Як написав про це мудрий Соломон: *«Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки»* (Прип. 3:5, 6).

Християнська освіта і доручення Христа

У Євангелії від Матвія 28:19, 20 Христос дав велике доручення Своїм учням: «Ідіть і навчіть усі народи... навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам». Заповіді Христа ми знаходимо у Святому Писмі. Саме навчання послуху Божим Заповідям і є сутністю учнівства. Мета його полягає в тому, щоб привести учня до глибоких відносин з Ісусом Христом. Це є найвища і першочергова мета християнської освіти. Не менш важлива мета – здобуття знань і приготування до праці. Звичайно, решта цілей стають «незначними» порівняно з викупною метою освіти, пов'язаною передусім зі зміною характеру людини. Адже «яка користь людині, коли вона увесь світ здобуде, а свою душу занапастить? Або що дасть людина взамін за свою душу?» (Матв. 16:26). Учнівство – це один із пріоритетів, який об'єднує вчителя й учня в єдиний світогляд, єдину парадигму цінностей життя. Якщо цього не станеться, то учні будуть непідготовлені до життя не лише в цьому світі, але й у прийдешньому. Тобто справжньої освіти вони не отримають.

Маючи здобутки Реформації, яка підняла на високий рівень освіту та зробила її фундаментом Слово Боже, яким чином християнські педагоги, викладачі й наставники можуть виконати доручення Христа: «Отож, ідіть і навчіть всі народи... навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам?»

По-перше, викладач завжди має пам'ятати, що він сам є живим підручни-

ком для своїх учнів. В одній телевізійній рекламі було показано, як хлопчик штовхає іграшкову газонокосарку поруч зі своїм батьком, котрий косить газон. Коли батько сідає під дерево, хлопчик теж сідає і навіть ноги схрещує так само. Далі в рекламі показано, як батько дістає пачку цигарок, хлопчик уважно дивиться й усе запам'ятовує. Він навчається в батька, коли той навіть не підозрює, що процес учнівства вже триває. Істина проста: якщо ми бажаємо, щоб наші діти й учні найперше шукали Царства Божого і Його праведності (див. Матв. 6:33), то маємо переконатися, що самі прагнемо до цієї мети. Кожен, хто бажає виконати велике доручення Христа, має стати учнем Ісуса.

По-друге, ніколи не спокушайтеся вірити в міф, що існує «нейтральне знання» і що потрібно інтегрувати християнську віру в академічне «нейтральне знання». Усі предмети: математика, природознавство, географія, мови – впливають не лише на інтелектуальну сферу буття людини, а й на щоденне духовне життя. І тільки тоді, коли християнський учитель викладає предмет через призму біблійного світогляду, він дозволяє Богові відкрити Самого Себе, адже Він створив цей світ і вклав у нього закони існування. Наскільки важливо християнським викладачам навчитися мислити по-християнськи, щоб розглядати будь-яке життєве питання з біблійного погляду? Цей процес постійно має відбуватися в нашому житті. Завдяки йому ми здобудемо силу Божої благодаті, щоб навчатися самим і навчати інших, таким чином виконуючи Боже доручення через християнську освіту. Той самий Дух, Котрий допомагає нам виконувати безкорисне служіння, дасть нам і мудрість втілити Його вчення у своє життя, бо в цьому і є Божий задум та унікальність християнської освіти.

В'ячеслав Корчук,

ректор Українського адвентистського
теологічного інституту,
доктор практичної теології

РЕФОРМАЦІЯ В НІДЕРЛАНДАХ І СКАНДИНАВІЇ

Учення Лютера знайшло сприятливий ґрунт у Нідерландах, і там для проповіді Євангелія піднялися щирі й вірні мужи.

В одній з провінцій Голландії народився **Менно СІМОНС**. Вихований у римсько-католицькій вірі, посвячений 1524 року в сан священика, він нічого не знав про Біблію й навіть читати її не хотів, щоб не впасти в єресь. Коли ж у нього одного разу виник сумнів щодо доктрини про перетворення хліба й вина під час Євхаристії на Тіло та Кров Христа, то він вважав, що це спокуса сатани, намагався молитвами й сповідями звільнитися від неї, але марно. Тоді він спробував приглушити голос сумління, але й це не допомогло. Через деякий час Менно почав читати

Новий Завіт і твори Лютера. І врешті це привело його до рішення прийняти реформаторську віру.

Менно залишив Римську церкву й присвятив своє життя проповіді прийнятої ним істини. У Німеччині та Нідерландах з'явилися релігійні фанатики. Вони поширювали безглузді бунтарські вчення, які порушували порядок і пристойність, а згодом стали причиною насильств і закатів. Менно розумів, до яких страшних наслідків це призведе, і намагався всіма силами протидіяти диким задумам фанатиків.

Чимало людей, спочатку захоплених бунтівним ученням, пізніше відмовилися від

своїх згубних поглядів. Багато було також послідовників давніх християн внаслідок поширення вчення вальденців. Серед цих людей Менно працював з великим запалом і успіхом.

МАНДРІВНИК-МІСІОНЕР

Двадцять п'ять років він подорожував разом зі своєю дружиною та дітьми, зазнаючи труднощів і великих нестатків, часто наражаючи на небезпеку своє життя. Сімонс обійшов усю Голландію та Північну Німеччину, працюючи переважно серед нижчих верств, але його вплив був вагомим. Красномовний від природи, хоча й не досить освічений, Менно був людиною невідпущної чесності, смиренного духу, лагідного характеру та правдивої побожності. Він втілював у своєму житті ті принципи, які сам проповідував, і цим завоював довіру людей. Його послідовники розсіялися повсюди, їх переслідували та пригнічували. Вони багато страждали через те, що їх помилково вважали фанатичними послідовниками Мюнцера, та все-таки своєю працею Менно багатьох навернув до Христа.

МУЖНІСТЬ ВІРНИХ БОЖИХ ДІТЕЙ

Ніде реформаторське вчення не набуло такого значного поширення, як у Нідерландах. Однак у деяких країнах його прихильники зазнали більшого переслідування, ніж тут. У Німеччині Карл V заборонив Реформацію й охоче спалив

би всіх її прихильників на вогнищі, але князі рішуче опиралися його деспотизму. У Нідерландах, де влада була сильнішою, один за одним з'являлися укази про гоніння протестантів. Читати Біблію, проповідувати її, слухати чи навіть говорити про неї — означало смерть на вогнищі. Смертю також карали за таємну молитву Богові, відмову від поклоніння іконам або спів псалму. Навіть тих, хто відрікався від своїх «помилко», все одно засуджували на смерть.

Одного разу перед інквізицією стала ціла сім'я, котру звинувачували в тому, що вони не відвідують месу, а моляться вдома. Коли допитували молодшого сина про порядок сімейного богослужіння, він відповів: «Ми схиляємо коліна й молимося, щоб Бог просвітив наш розум і простив гріхи. Ми молимося за нашого короля, щоб його королівство процвітало, а його життя було щасливим. Ми

молимося за нашу місцеву владу, щоб Бог оберігав її». Ці слова глибоко зворушили деяких суддів, проте батька цієї сім'ї та одного з його синів усе одно засудили на спалення.

Гнів гонителів дорівнював вірі мучеників. Не тільки чоловіки, а й тендітні жінки та

молоді дівчата виявляли непохитну відвагу. Жінки ставали поряд з вогнищами, на яких спалювали їхніх чоловіків. А коли чоловіки страждали, згораючи в полум'ї, вони шепотіли їм слова віхи та співали псалми, аби зміцнити їхній дух. Юні дівчата живими лягали в труни так, ніби готувалися на спочинок у своїй спальні, часом прямували на ешафот чи вогнище, одягнуті у свій найкращий одяг, ніби йшли не на смерть, а під вінець. ●

ГОНІННЯ СПРИЯЛО ПОШИРЕННЮ ВІСТКИ ЄВАНГЕЛІЯ

Як у ті дні, коли язичництво намагалося знищити Євангеліє, так і тепер кров християн ставала насінням. Гоніння сприяло зростанню кількості свідків істини. Рік за роком монарх, розлючений до божевілля непохитною рішучістю народу, продовжував свою жорстоку роботу, але все марно. Тільки за правління шляхетного Вільгельма I Оранського революція принесла в Голландію свободу віровизнання.

На горах П'ємонт, на рівнинах Франції та узбережжі Голландії Євангеліє мало успіх часом ціною крові його проповідників. Та в північних країнах воно перемогло мирним шляхом. Студенти, які навчалися у Віттенберзі, повернувшись додому, принесли реформаторську віру в Скандинавію. Видання творів Лютера також сприяло поширенню світла. Простий і витривалий народ півночі відвернувся від зіпсуття, пишноти та забобонів Риму, щоб прийняти чистоту й простоту життєдайної біблійної істини.

ДАТСЬКИЙ РЕФОРМАТОР

Ганс Таузен, датський реформатор, був сином селянина. Хлопець уже змалку виявив свій незвичайний розум. Він тягнувся до знань, але його батьки не мали змоги дати йому освіту, і юнак пішов у монастир. Тут завдяки своїй доброчесності, старанності, порядності він здобув прихильність ігумена. Під час екзамену виявилось, що юнак має прекрасні здібності, котрі змогли б принести користь церкві. Було вирішено послати його на навчання в один з уні-

верситетів Німеччини або Нідерландів. Таузен поїхав до Кельна. Приблизно в цей час він познайомився з творами Лютера. Хлопець читав їх з подивом і насолодою, йому хотілося вчитися в реформатора. Таузен розумів, що цим він ризикує образити ігумена монастиря й у такий спосіб позбавити себе його підтримки. Та невдовзі він прийняв рішення й був зарахований студентом Віттенберзького університету.

Повернувшись у Данію, Таузен знову пішов у свій монастир. Досі його ніхто не підозрював у лютеранстві, і він нікому не відкривав своєї таємниці, але намагався, не ображаючи своїх друзів, спонукати їх до чистішої віри та святого життя. Він відкривав їм Біблію, пояснював її правдиве значення й, нарешті, почав відкрито проповідувати Христа як шлях до виправдання грішників і єдину надію на спасіння. Сильним був гнів ігумена монастиря, який покладав такі великі надії на Таузена як на відважного поборника Рима. Його негайно відрадили до іншого монастиря й замкнули в келії під пильним наглядом.

Його нові покровителі жажналися, коли ченців повідомили про навернення до протестантської віри багатьох

людей. Через ґрати своєї келії Таузен передавав своїм товаришам знання істини. Якби отці Датської церкви знали способи боротьби з єретиками, які використовувала Римська церква, то ніхто вже більше не почув би голосу Таузена. Замість того щоб запроторити реформатора в тюремне підземелля, ченці вигнали його з монастиря. Тепер вони були безсилі. Щойно проголошений королівський едикт захищав учителів нового вчення. Таузен почав проповідувати. Церкви відчиняли перед ним двері, і народ приходив натовпами, щоб послухати реформатора. Були й інші проповідники, які також несли народове Слово Боже. Перекладений датською мовою Новий Завіт розповсюджували скрізь. Зусилля папів перешкодити цій роботі, навпаки, тільки сприяли її посиленню. Невдовзі й Данія прийняла реформаторську віру.

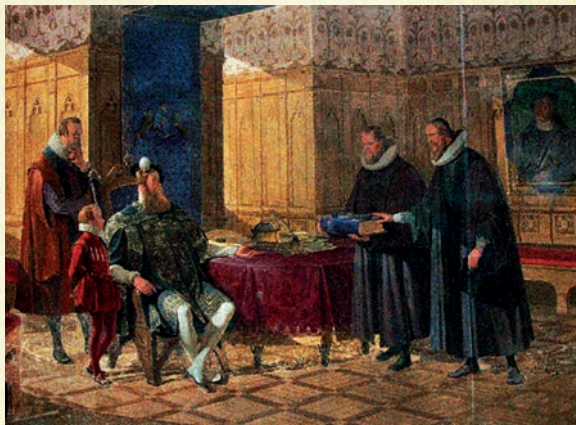
РЕФОРМАЦІЯ У ШВЕЦІЇ

Першими вождями шведської Реформації були **Олаф і Лаврентій Петрі**, сини коваля з Оребро. Навчившись від Лютера і Меланхтона, вони старанно викладали Божу істину іншим. Як і великий реформатор, Олаф пробудив народ своєю ревністю та красномовством, а Лаврентій, як і Меланхтон, був ерудованим, вдумливим і врівноваженим його помічником. Обидва вони вирізнялися ревним благочестям, глибокими теологічними знаннями й непохитною відвагою в поширенні істини. Проте й папської опозиції також не бракувало. Католицькі священники підбурювали темний і забобонний народ проти реформаторів. На Олафа Петрі часто нападали юрба, і кілька разів він

ледь врятувався від смерті. Проте король прихильно ставився до цих реформаторів і охороняв їх.

У присутності короля та державних діячів Швеції Олаф Петрі влучно та вміло відстоював доктрину реформаторської віри в диспуті з прихильниками Рима. Він заявив, що вчення отців можуть бути прийняті лише в тому разі, якщо вони узгоджуються зі Святим Письмом, і що всі необхідні принципи віри викладені в Біблії в досить доступній формі, а тому кожен здатний зрозуміти їх. Він переконував, що постанови Церкви не мають ніякого авторитету, якщо вони суперечать Заповідям Божим, а великий протестантський принцип «Біблія і тільки Біблія» є мірилом віри та життя.

У підсумку цих диспутів шведський король прийняв протестантську віру, а невдовзі й національний сейм підтримав Реформацію. Олаф Петрі переклав шведською мовою Новий Завіт, а за велінням короля двоє братів зробили

переклад усієї Біблії. Таким чином, шведський народ уперше отримав Слово Боже рідною мовою. Сейм постановив, щоб у всій державі служителі церкви пояснювали Біблію, а діти в школах вчилися її читати.

УРОКИ ПРОЩЕНИЯ

Сегодня весь мир страдает от физических болезней, но более всего он изнывает от душевных мук. Иисус Христос пришел в этот мир, чтобы исцелить не только наши тела, но и души. Куда бы ни приходил Иисус, люди шли к Нему со своими проблемами. И когда они обращались к Нему за помощью, Он никогда не отказывал.

Однажды в одном из домов города Капернаума собралось так много людей, что желающие увидеть и услышать Христа вынуждены были стоять на улице вокруг дома.

«И пришли к Нему с расслабленным, которого несли четверо» (Мк. 2:3).

Этого парализованного, наверное, знал весь город. В прошлом он вел

греховный образ жизни, а теперь пожинал то, что посеял. Его душу охватило отчаяние. И вот он услышал об Иисусе Христе, Который прощает грешников. В сердце парализованного затеплилась надежда: увидеть Христа и получить прощение. Больше всего он жаждал прощения и мира в сердце.

Парализованного принесли к дому, где находился Иисус. Но толпа не

пускала их внутрь. Как же больному попасть туда? «Толпа» часто мешает нам прийти к Богу. Что скажут люди? Что обо мне подумают?

Разобрав крышу дома, друзья парализованного осторожно спустили постель с больным.

«Иисус, видя веру их, говорит расслабленному: чадо! прощаются тебе грехи твои... Тебе говорю: встань, возьми постель твою и иди в дом твой. Он тотчас встал и, взяв постель, вышел пред всеми, так что все изумлялись и прославляли Бога, говоря: никогда ничего такого мы не видали» (Мк. 2:5, 11, 12).

Для всех присутствующих в доме было очевидно, что больной нуждался в физическом здоровье. Однако Иисус начал с прощения грехов. Почему? Христос преподавал им и нам несколько важных уроков.

УРОКИ ИИСУСА

1 Прощение и мир в сердце были главной невидимой нуждой парализованного. Иисус всегда дает то, в чем мы испытываем самую большую потребность.

2 Христос читает сердце человека. Он знает все о нас. Ему известны наши проблемы и печали, борьба, которую мы ведем с грехом, депрессия, разочарования, потери, предательства, с которыми мы сталкиваемся. Он всегда готов прийти нам на помощь.

3 Иисус может простить любой грех. Нет такого греха, для которого у Него не было бы прощения. Что бы мы ни сделали, как бы долго ни пребывали в грехе, у Иисуса есть сила и

власть прощать нас, если мы готовы осознать грех и раскаяться.

4 Христос желает показать, что причиной физической болезни может являться грех. Для обретения исцеления необходимо устранить грех – первопричину, вызвавшую болезнь. Сознательно нарушая законы здоровья и Десять Заповедей, мы не можем рассчитывать на Божественное исцеление. Бог не будет поощрять наш грех.

5 Прощение грехов – только в Иисусе. Лишь Он может снять с нас бремя греха и освободить от чувства вины. Не откладывая, попросите Его об этом!

6 Прощение производит реальные изменения в нашей жизни. Парализованный был исцелен. Его физическое выздоровление было свидетельством того, что Иисус простил его. Вот какой невероятной силой обладает прощение Христа!

Что бы вы ни совершили в прошлом, у Христа есть прощение для вас. Только Он может освободить вас от угрызений и мук совести, только Он дает настоящий мир. Нуждаетесь ли вы в прощении? Желаете ли вы сегодня услышать слова Иисуса: «Сын мой, дочь моя, прощаю тебе все твои грехи!»? Если да, то Иисус Христос через историю об исцелении парализованного, записанную на страницах Священного Писания, обращается лично к вам. Попросите и примите это прощение! Иисус с радостью исцелит вашу душу от паралича греха и поможет одержать духовную победу!

 Леонид Рутковский

ХРИСТИЯНСЬКІ ШКОЛИ СЬОГОДЕННЯ

Глобальна криза моралі в сучасному суспільстві й пов'язані з нею проблеми в шкільній освіті непокоять сьогодні кожну мислячу людину.

Християнська громадськість шукає вихід із цієї важкої ситуації, створюючи приватні християнські навчальні заклади. Своє рішення віддати дітей до приватної християнської школи батьки пояснюють тим, що, згідно зі Святим Письмом, батьки-християни мають використовувати будь-яку можли-

вість надавати дітям освіту, засновану на християнських цінностях. У правильності такого вибору можна переконатися, дослідивши Біблію. Пол Кінел у своїй статті «Що Біблія говорить про те, чому діти християн повинні навчатися в християнських школах?» називає шість причин.

ПРИЧИНА 1. Навчання та виховання дитини має бути зосереджене навколо Бога та Його Слова.

ПРИЧИНА 2. Дітей слід навчати правди та скеровувати на істинний шлях.

ПРИЧИНА 3. Однолітки повинні позитивно впливати на дитину й допомагати їй розвивати християнські чесноти.

ПРИЧИНА 4. Кожен педагог має бути гідним прикладом для наслідування.

ПРИЧИНА 5. Лише те навчання дає справжню мудрість, в основі якого перебуває Бог і Його Слово.

ПРИЧИНА 6. Християнські школи здатні змінювати суспільство.

Тоталітарна система, яка впродовж багатьох років тримала монополію на освіту, привчила нас до того, що школа в Україні може бути тільки державною. Для всіх дітей на всі часи існує лише одна безпомилкова й непорушна шкільна програма, затверджена абсолютним ідеологічним

авторитетом відповідного міністерства. Різномудство, різниця здібностей, характерів і світовідчуття – усе це не бралось до уваги. У нас не було вибору в освіті – ми не звикли її обирати залежно від того, як ми живемо, на що сподіваємося й у що віримо.

2 червня 2015 року Верховна Рада прийняла Закон України № 498-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо заснування релігійними організаціями навчальних закладів». Відповідно до цього закону релігійні організації, зареєстровані у встановленому законодавством порядку, можуть бути засновниками (власниками) вищих, професійно-технічних, загально-освітніх та дошкільних навчальних закладів. Зміни також стосуються й позашкільних навчальних закладів, у яких допускається діяльність релігійних організацій за умови, що вони є засновниками такого навчального закладу. Цей закон забезпечує конституційне право віруючих батьків або осіб, які їх замінюють, на виховання дітей згідно зі своїми релігійними переконаннями. ➤

«Сучасні християнські школи мають ефективну внутрішню місію, яка досягається за допомогою розгалуженої системи психолого-педагогічного впливу на особистість, її безпосереднього зв'язку зі сферою духовних відносин.»

З 90-х років минулого століття Україна поповнює досвід створення загальноосвітніх шкіл, заснованих церквами та релігійними організаціями. (Одним з найстаріших таких шкіл уже 24 роки – у Чернівцях та Києві, 20 років – у Житомирі, 10 років – у Черкасах). Ці християнські школи були засновані різними деномінаціями, союзами церков і міжнародними організаціями та підпорядковуються певним конфесіям, а деякі, навпаки, є міжконфесійними. Приватних християнських навчальних закладів в Україні, зокрема міжконфесійних і дошкільних, налічується до 80, загальноосвітніх шкіл – 67. Через економічні й інші труднощі частину шкіл закрили, частина припинила своє існування внаслідок подій на сході та півдні країни. Після спрощення процедури відкриття християнських шкіл на зміну тим, які закрили, почали відкривати нові.

До 2015 року, щоб відкрити загальноосвітній навчальний заклад, релігійні організації мали спочатку створити та зареєструвати певну громадську організацію, яка б надалі виступала юридичним засновником відповідного навчального закладу. Або ж засновником офіційно могла виступати приватна особа (як уже було зазначено, окремі навчальні заклади є результатом ініціативи саме приватних осіб, які належать до певної церкви, а не самих релігійних інституцій). Не секрет, що подекуди приватні християнські школи закривали через економічну боротьбу за виживання й упереджене ставлення і без того складної бюрократичної системи.

Деякі заклади все-таки втрималися на плаву й змогли дочекатися світлого дня визнання свого існування з боку

держави. Про них хотілося б розповісти детальніше.

Українська православна церква опікується приватними загальноосвітніми навчальними закладами в Києві, Вінниці, Харкові, Чернівцях та Сумах. Українська греко-католицька церква налічує дев'ять приватних середніх загальноосвітніх шкіл у Львові та області, Івано-Франківську, Тернополі та області, на Закарпатті. Римсько-католицька церква в Україні має поки що єдину загальноосвітню приватну школу в Одесі. Протестантські школи створені в таких містах, як Київ, Харків, Луцьк, Львів, Донецьк, Житомир, Хмельницький, Черкаси, Чернівці, Дніпро, Боярка та Буча Київської області, Ізмаїл Одеської області. Зокрема, мережу з понад двох десятків шкіл у Києві, Чернівцях, Дніпрі, Вінниці й інших містах має Церква адвентистів сьомого дня. У Житомирі функціонує міжконфесійна християнська школа, а у Львові – школа позаконфесійної християнської церкви.

Основними завданнями християнських загальноосвітніх навчальних закладів є:

- навчання і виховання молодих громадян України на високих принципах християнської моралі із забезпеченням всебічного розвитку особистості дітей;
- виховання учнів у дусі демократичного світогляду, дотримання прав і свобод особистості, поважного ставлення до національних традицій, а також традицій народів і культур світу;
- етичне, естетичне й екологічне виховання та формування гуманістичної культури особистості;
- створення умов, сприятливих для виховання християнського характеру

та формування особистості, здатної до прийняття особистих та колективних рішень, заснованих на християнських принципах;

«Крім уроків, програма християнської школи включає обов'язкове проведення практичних занять, метою яких є продемонструвати розуміння того, як християнська віра має виявлятися в повсякденному житті.»

● виховання свідомого ставлення до власного здоров'я та дотримання здорового способу життя.

Сьогоднішній етап розвитку України характеризується переоцінкою людських цінностей та ідеалів. Робота спрямована на пошуки та відновлення всього кращого, що було створене за всі покоління людства. І можливо, взявши собі за основу найкраще з комунікативного процесу християнських шкіл, ми не

лише збагатимо свій духовний розвиток, а й відчуємо себе особистостями, які беруть за основу найкращі людські ідеали. Сучасні християнські школи мають ефективну внутрішню місію, яка досягається за допомогою розгалуженої системи психолого-педагогічного впливу на особистість, її безпосереднього зв'язку зі сферою духовних відносин. Життя учнів-християн протікає немовби у двох вимірах: у суспільстві, тобто нерелігійному оточенні, та в локальному колі одновірців, тобто християнському мікросередовищі (у сім'ї, родині, спільноті, неформальних групах віруючих). Лідери прагнуть зробити все можливе, щоб навчання дітей і молоді в християнській школі якнайповніше сприяло задоволенню цих потреб.

Християнські школи спрямовані на формування християнської культури взаємодії учнівської молоді в процесі соціалізації, оскільки головними завданнями християнської школи є популяризація Біблії, розширення кордонів духовного спілкування та підвищення організаційних навичок серед дітей та молоді християнської школи. Проте суттєве місце в системі її відносин займає й світська інформація. Поширенням методом навчання є критичний розгляд навчального матеріалу, отриманого учнями за загальноосвітньою програмою. Крім уроків, програма християнської школи включає обов'язкове проведення практичних занять, метою яких є продемонструвати розуміння того, як християнська віра має виявлятися в повсякденному житті.

О Ірина Сіданіч,
доктор педагогічних наук

О Тетяна Артерчук,
кандидат педагогічних наук

ЛИШНИЙ ВЕС,

УГРОЖАЮЩИЙ ЖИЗНИ

«Я говорю совершенно серьезно! Мне 42 года, и несколько месяцев назад я весил 131,5 кг. Я избегал людей, потому что они либо сочувствовали мне, либо упрекали меня.

Я был жалким существом – не мог пройти и половины квартала, чтобы у меня не заболели ноги. Колени и ступни так сильно болели, что врачи решили назначить мне пенсию по нетрудоспособности. Но я не был готов сдаваться. Меня воспитали хорошим христианином, но, как и большинство моих сверстников, я уделял мало внимания своему здоровью. Я ел все, что мне хотелось. Пришлось много страдать, чтобы мои глаза открылись.

Когда я услышал о программе Ганса Дейля «Ешьте больше и худейте», то подумал: «Это как раз то, что мне нужно». За неделю до этого мне удалось прожить без пончиков целых семь дней, но потом я почувствовал себя таким обделенным, что за один присест съел двенадцать штук. Да, мне определенно нужна была помощь.

Я начал посещать программу. Прошло шесть месяцев. Я сбросил 45 кг и планирую избавиться еще от 14 кг, чтобы нормализовать мой вес. Теперь я – совершенно новый человек! Мое дыхание в норме. Я вижу свои ноги. Я могу пройти почти десять километров каждый день! Мигрени исчезли. Я работаю полный день».

Как у него это получилось? Арнольд узнал, что лишние килограммы набираются, когда калории, поступающие с пищей, превышают калории, используемые для физической активности и работы наших органов. Остаток калорий сохраняется в качестве жира. Арнольд также узнал, что наш организм по-разному справляется с разнообразной пищей. Ниже приведены основные принципы, изменившие диету Арнольда.

ПРИНЦИПЫ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ:

Пейте 6-8 стаканов воды каждый день. Оставьте газированные и другие калорийные напитки для особых случаев.

Занимайтесь быстрой ходьбой каждый день. Добейтесь результата, когда, пройдя час, вы не почувствуете усталости и у вас не будет одышки.

Не поддавайтесь своим слабостям. Если одно пирожное приведет к тому, что вы съедите двенадцать, не начинайте есть первое. Не покупайте вредные продукты. Если их не будет в холодильнике, вы не съедите их. Если вы устали, разочарованы или чувствуете себя одиноким, прогуляйтесь, выпейте стакан воды, почитайте книгу, позвоните другу. Вы также можете устроить себе праздник, употребив здоровую пищу: виноград, сочную дыню или хрустящую морковку.

Обратитесь к духовным источникам. Бог не создавал слабых людей. Он сотворил вас для здоровой и процветающей жизни.

«Возлюбленный! молюсь, чтобы ты здравствовал и преуспевал во всем, как преуспевает душа твоя» (3 Ин. 1:2).

ПРАВИЛЬНОЕ ПИТАНИЕ

ЕШЬТЕ БОЛЬШЕ...

- свежих и обработанных овощей, но умеренно используйте соусы, подливки и заправки к салатам;
- цельных зерновых: приготовленные крупы, коричневый рис, хлеб из цельного зерна, пасту (блюда из макарон);
- свежих цельных фруктов.

Эта пища питательная, богата на волокна, недорогая и низкокалорийная.

ЕШЬТЕ МЕНЬШЕ...

- рафинированной, обработанной и концентрированной пищи. Она высококалорийная, ее стоимость выше, а питательных элементов и волокон в ней мало.
- мяса и молочных продуктов. Хотя эти продукты питательные, но в них совсем нет волокон и массы, они богаты жирами, холестерином и калориями. Например, калории мяса и разных видов сыра содержат 60-80 % жира.

Эйлин Ладингтон, доктор медицины

Ганс Дейль, доктор гуманитарных наук

ПЕРЕВАГИ ХРИСТИЯНСЬКОЇ — ШКОЛИ —

Сьогодні багато батьків замислюється над питанням, у яку школу віддавати своїх дітей і чи краще буде для дитини навчатися в християнській школі, ніж у світській.

Своїми думками з цього приводу діляться батьки, діти яких навчаються в християнських школах. Якщо ви бажаєте, щоб ваша дитина теж отримала християнську освіту, зверніться за вказаними телефонами та дізнайтеся про таку можливість.

ПРИВАТНИЙ НАВЧАЛЬНО-ВІХОВНИЙ КОМПЛЕКС «АКАДЕМІЯ МУДРОСТІ»

Київська область, м. Буча,
вул. Інститутська, 14
тел. (063) 332-07-77

— ВІДГУКИ БАТЬКІВ —

« Мене бентежило питання вибору школи, ще коли донька Алінка відвідувала садочок. Неможливо передати нашу радість, коли ми почули, що 1-го вересня відкривають 1-й клас! Жодного разу не пошкодувала, що наша донька навчається саме тут. Я із задоволенням спостерігаю за її розвитком від самого початку освітнього процесу. Любимо нашу "Академію мудрості!" »

« Ми в захваті від школи, у якій навчається наша донечка! Привітні вчителі й позитивна атмосфера, добре розроблений та організований навчально-виховний процес. І все це справді сприяє гармонійному розвитку дитини. Великою перевагою є те, що вчителі відкриті до співпраці з батьками. »

« Школа просто чудова! Навіть один той факт, що дитина чекає закінчення канікул, щоби швидше повернутися до школи, багато про що свідчить. Дуже тішуся, що в нашому місті відкрилася така СУПЕРшкола. »

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ КОМПЛЕКС «ЕММАНУІЛ»

м. Мукачево, вул. Мічуріна, 3
тел. (050) 504-53-24
тел. (050) 672-47-43

— ВІДГУКИ БАТЬКІВ —

« Я віддала свою дитину до цієї школи з багатьох причин. Однією з головних стала тепла атмосфера і якась благодать... Чесно кажучи, це не можна передати словами... Хоч я й не є прихожанкою Церкви адвентистів сьомого дня. »

« Добрий день! Двома словами цього не поясниш. Мій син не хотів ходити до садочка, і щоразу всі вмовляння закінчувалися істерикою. Першої ж п'ятниці в християнській школі моя дитина запитала, чому я не веду її на заняття. Я зрозуміла, що моїй дитині там добре. Переваг у цій школі дуже багато, проте найбільша в тому, що це християнська школа, яка виховує в дитині моральні цінності. »

« Я дуже вагалася, але зважилася, тому що в класі невелика кількість дітей, а отже, усі отримають увагу та знання. До того ж буде закладатися християнська основа. Та остаточно мене підкорило те, що коли я привела сина, то вчителька не мене запитала, як звати дитину, а його. А потім міцно й щиро обняла його. Та й атмосфера в самій школі інакша. »

ШКОЛА МІСТА КАМ'ЯНКА-ДНІПРОВСЬКА

« Наші діти Сашко та Софія навчаються й виховуються за християнськими нормами, поглинаючи любов Божу як у сім'ї вдома, так і в школі. Після уроків вони відвідують музичний ансамбль, де навчаються славити Господа на музичних інструментах. Так формується їхній християнський світогляд, від якого залежить їхній майбутній вибір уже в дорослому житті. »

**Ліворуч – Сашко Кривий,
праворуч – Софія Крива. Урок музики**

ЭТАПЫ РАЗВИТИЯ ОБРАЗОВАНИЯ

Р. Х.

105

год нашей эры

В Китае изобретена бумага.

1000

год нашей эры

Развитие арабских школ и системы обучения. Европейцы перенимают арабские цифры, которые до сих пор используются в западных странах.

Священники передавали религиозные знания, преподавали науки и обучали письму.

1150 – 1250

годы

Были основаны так называемые «современные» университеты: Сорбонна (Париж, Франция, 1150 г.), Кембриджский (Великобритания, 1209 г.), Оксфордский (Великобритания, 1249 г.).

1450

год

Запатентована первая печатная машина. Это открытие повлияло на развитие и повышение уровня грамотности среди населения – книги стали доступнее широким слоям общества.

1517

год

С началом периода Реформации повысился уровень грамотности населения. Больше всего на распространение

Оксфорд

грамотности повлияло то, что Библию печатали на национальных языках и наречиях. Реформаторы основывали школы, в которых изучались основные предметы, причем преподавание велось на родном языке учащихся.

1620
год

Изобретен первый калькулятор, что в значительной степени упростило математические расчеты.

1659
год

Ян Амос Коменский написал первую иллюстрированную книгу для детей. Чешский педагог путешествовал по Северной Европе, поощряя учителей делать классные комнаты более интересными для детей.

1799
год

Появление первой «современной» начальной школы. Иоганн Песталоцци, швейцарский педагог, основал школы по всей территории Швейцарии и Германии.

Эти школы были широко известны благодаря проведению так называемых наглядных уроков – все чувства и экспрессивность были нацелены на то, чтобы помочь детям в их обучении.

1918
год

Все штаты в Америке потребовали введения бесплатного образования.

2017
год

Год празднования 500-летия Реформации, движения, принесшего миру достижения в различных сферах, в том числе и образовании.

РОДИТЕЛЯМ НУЖНА САМОДИСЦИПЛИНА

Перед родителями стоит задача воспитывать и дисциплинировать себя, для того чтобы они могли воспитывать и дисциплинировать своих детей. Родителям следует помнить, что они передают детям по наследству свои наклонности. Они должны серьезно относиться к самим себе, когда видят отображение своего характера в детях. Пусть родители откроют двери своих сердец Иисусу, чтобы Его любовь и милость заняли главное место в их жизни и привели их волю, ежедневный выбор и пути в согласие с волей и путями Христа. Только тогда они смогут передать Божественные принципы своим детям.

Родители совершают ошибку, когда замечают каждый маленький недостаток в поведении детей. Не стоит постоянно быть слишком придирчивыми к детям. Но когда родители видят, что у их чада развивается неправильная черта характера, им нужно приложить все усилия, чтобы исправить ее. Если вы стараетесь избавиться от изъянов характера ваших детей грубым способом, воюя против нежелательных черт, вы окажетесь в опасности удвоить изъян, вместо того чтобы избавиться от него. Когда дети склонны ко злу, направьте их внимание в другое русло.

Если вы выращиваете гвоздику, розу или лилию, как вы обращаетесь с ними? Спросите у садовника, что он делает для того, чтобы каждая веточка и листочек цветка выглядели

прекрасно, развиваясь гармонично. Он вам скажет, что не практиковал неаккуратных прикосновений и не прилагал грубых усилий, потому что это только причинило бы вред веточкам. Он проявлял часто повторяющееся нежное внимание. Он питал почву и защищал растение от сильного порыва ветра или же

тех пор, пока не увидят стремление в детях ко всему чистому и святому. Они смогут воздать славу Богу за их успех, потому что именно благодать Иисуса Христа сделала отцов и матерей мудрыми в воспитании детей.

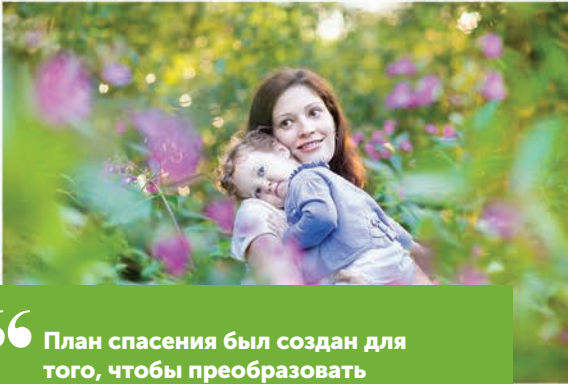
Дом не может быть счастливым, если в нем не процветает любовь между мужем и женой, родителями и детьми.

Если родители сконцентрированы на себе и не воспитывают детей в атмосфере любви, практикуя нежные слова и поведение, тогда им следует изменить атмосферу в их доме как можно скорее. Мужья должны любить своих жен, а жены почитать своих мужей. План спасения был создан для того, чтобы преобразовать характер человека по Божьему подобию. Если благодать Христа обитает в сердце, то оно будет смягчаться

“План спасения был создан для того, чтобы преобразовать характер человека по Божьему подобию. Если благодать Христа обитает в сердце, то оно будет смягчаться и избавляться от всего грубого и злого. В доме будет царить учтивость.”

палящего солнца. А Бог благодаря Своей творческой силе растил цветок и наделял его красотой. Родители должны следовать примеру садовника в воспитании своих детей. И если в их сердцах живет благодать Христа, они будут искать разнообразные методы воспитания и развития детей, приводя их характер в согласие с Божественной моделью. Родители не должны быть удовлетворены до

и избавляться от всего грубого и злого. В доме будет царить учтивость. Отцам и матерям следует помнить, что они такие же дети, только взрослые. Хотя свет озарил их жизненный путь, но нередко и в них проявлялись зависть, ревность и недобрые подозрения! Совершая собственные ошибки, родители должны научиться обращаться мягко с их ошибающимися детьми.

В ДОЛИНЕ ДАВИДА И ГОЛИАФА

6 сентября 2016 года в Музее библейских стран в Иерусалиме открылась необычная экспозиция под названием «В долине Давида и Голиафа». На ней впервые представлены уникальные артефакты, обнаруженные в ходе раскопок древнего города в долине Эла, расположенной на границе Израиля и Палестины. Он известен под современным названием Хирбет Кейафа, или «Крепость Эла».

Здесь ученые-археологи нашли руины мощно укрепленного и тщательно спроектированного города периода железного века, который идеально соответствует описанию библейского города Шаараим, упоминаемого в рассказе о битве Давида и Голиафа (см. 1 Цар. 17:52). В историческом поединке будущий царь Израиля сразил огромного воина и положил начало освобождению Святой земли от филистимлян (см. 1 Пар. 4:31).

Раскопки проводились в течение семи сезонов с 2007 по 2013 под руководством профессора Йосефа Гарфинкеля из Института археологии при Еврейском университете в Иерусалиме совместно с Сааром Ганором из Управления древностей Израиля и профессором Майклом Хазелем из Южного университета адвентистов, штат Теннесси.

Древний город был обнаружен на глубине всего 20 метров от поверхности. По данным радиоуглеродного анализа, его возраст около 3 тысяч лет. Город основан в конце 11-го – начале

10-го века до н. э., в период начала Израильского царства. Ученые предполагают, что Хирбет Кейафа — это библейский город Шаараим. К такому выводу они пришли после обнаружения там двух одинаково больших ворот, что нетипично для относительно небольшого города. В то же время на иврите Шаараим буквально означает «двое ворот». По словам Йосефа Гарфинкеля, «место, которое описывается в истории о Давиде и Голиафе, и этот город расположены в одной местности и относятся к одному периоду, так что это не может быть совпадением».

Точного ответа, кто жил в этом городе — хананеи, филистимляне или подданные израильского царя Давида, — ученые пока не нашли, но косвенные данные указывают, что это могла быть иудейская крепость. Важными свидетельствами, подтверждающими это, являются отсутствие свинных костей среди десятков останков животных и почти полное отсутствие типичных для филистимлян керамических изделий. Но самое главное — это две надписи, сделанные на сосуде и фрагменте гор-

шка. Предполагается, что это самый ранний известный пример еврейской письменности. На керамическом черепке легко идентифицировать слова «король», «не делай» и «судья». Эти надписи представлены в экспозиции. Возможно, город был создан как форпост против филистимлян для контроля главной дороги, ведущей в горную Иудейскую страну. Он был заселен только в течение нескольких десятилетий и брошен при неизвестных обстоятельствах.

На выставке демонстрируются инструменты, кухонная посуда и оружие, а также знаменитая каменная стела с письменами из Тель-Дана (9-8 вв. до н. э.) из Израильского музея в Иерусалиме. Эта базальтовая плита была найдена при раскопках древнего города Дана в долине Хула. В тексте на арамейском языке упоминается «дом Давида». Это единственное письменное свидетельство, обнаруженное в настоящее время, которое подтверждает существование царства Давида.

Источник:

<http://ros-vos.net/news/2016/09/goliaf>

Хто перший вітається?

ЕТИКЕТ

як прояв любові до ближнього

Як вести бесіду?

«Ніщо не коштує так дешево й не цінується так дорого, як ввічливість» (Сервантес). У цей вислів автор заклав широкі можливості впливати на людей і будувати з ними стосунки, які ведуть до взаємної поваги. З питаннями етикету ми стикаємося щодня й навіть багато разів на день.

Що ж таке етикет?

З французької – ярлик, етикетка. Невже ця етикетка «висить» на кожному з нас? Одразу ж згадується біблійний вірш: «Наш лист – це ви; він написаний у наших серцях, його знають та читають усі люди» (2 Кор. 3:2). Отже, нас читають. Головний мотив поведінки християнина – не просто мати пристойний вигляд в очах інших людей. Необхідно виявляти його у виконанні найважливішої заповіді: «Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою! Це – перша і найбільша заповідь. Друга – подібна до неї: Любитимеш свого ближнього, як самого себе» (Матв. 22:36, 39). Звідси випливає, що любов і повага до людей мають жити в нас, у наших думках, словах і вчинках щодня як принцип.

Тож справжній етикет, що походить від серця, – це виконання заповіді служіння іншим у дрібницях, деталях, повсякденності. Особливо відповідально це тоді, коли перед Богом ви зробили вибір бути християнином. І тоді етикет для вас вже далеко не зовнішній прояв атрибутів правил поведінки, а глибоке гармонійне поєднання внутрішніх

духовно-моральних якостей, подарованих Богом, здорових мотивів і засобів досягнення цілі. Ви навіть думки не допускаєте про те, щоб використати іншу людину як засіб досягнення своєї мети.

Та чи завжди так буває? Буває, що, заходячи в офіс або церкву, жінка відчиняє перед начальником або священнослужителем двері й пропонує: «Проходьте, будь ласка!» Як він вчинить?

Хлопчєня, бачачи, як чоловіки вітають один одного рукоштовпанням, тягне свою ручку до руки дорослого та вдоволено усміхається, радіючи рукоштовпанням. А потім, ставши юнаком, уже сміливо першим простягає руку старшій за віком людині, вкритій сивиною, і, звичайно, вважає це правильним.

Хтось подумає: а може, і не варто ускладнювати собі життя різними правилами поведінки, а поводитися природно? Та замисліться, як тонко кожен з нас відчуває неповагу до себе через нетактовність, грубість, зверхність чи просто «ввічливе» маніпулювання. Із часом люди віддаляються одне від одного, почуваються прикро, втрачають натхнення до спільної діяльності, а іноді й узагалі розривають стосунки. А цього нікому не хочеться! То що ж, скажете ви, поринути в Інтернет у пошуках правил етикету, гортати сторінки книг чи брати уроки ввічливості у фахівців? А хтось ці правила вже знає, але результат

їхнього застосування виявляється плачевним. То в чому ж річ?

Усе залежить від того, що лежить в основі нашого світогляду: що ми вважаємо добром, а що – злом, що – любов'ю, що – дружною, що – справедливістю, що – честю, що – шанобливістю, що – благопристойністю... Адже

через призму світогляду ми даємо оцінку предметам і вчинкам, словам і процесам і діємо, керуючись своїми уявленнями. Людина може мати добре серце, проте їй часом бракує люб'язності в манерах. Багато людей, гідних поваги за щирість і відвертість, на жаль, не володіє даром доброзичливості. Ця вада затьмарює їхнє власне щастя й заважає допомагати іншим. Найприємніші та найсвітліші хвилини в житті бувають затьмарені недостатньою кількістю уваги та ввічливої турботи.

Привітність і ввічливість – дуже цінні людські якості, які необхідно розвивати в собі. Справжня ввічливість – це не просто виконання правил етикету. Вона не вимагає жертвувати принципами заради умовностей, вона не є привілеєм певної касти, вона виховує почуття власної гідності й поважає гідність інших, нікого не залишаючи непоміченим. А результатом справжньої ввічливості є повага до інших, яка створює атмосферу миру та згоди між людьми.

Існує небезпека надавати занадто великого значення лише манерам

і враженню, яке ми справляємо на інших. Чимало людей, які поважають правила етикету, не виявляють належної поваги до того, хто не відповідає створеному ними штучному стандарту. За показною вихованістю часто приховується скептична зарозумілість і обмеженість.

Ми не будемо перераховувати всі правила етикету, адже їх чимало. Хтось вважає основними 17, хтось – 27, хтось – 45 правил, та ще й щодо різних сфер життя. Підемо іншим шляхом: подивимось, як це «працює» на прикладі ділової зустрічі. В офіційних розмовах головне – повага і збереження внутрішньої гідності незалежно від ситуації, яка може скластися. Тож визначимо, з яких етапів складається ділова зустріч і яких правил необхідно дотримуватися на кожному її етапі.

У діловій зустрічі таких етапів чотири:

- **встановлення контакту зі співрозмовником;**
- **орієнтація в ситуації;**
- **обговорення проблеми й ухвалення рішення;**
- **завершення розмови.**

Щоб зосередитися на етапі **встановлення контакту зі співрозмовником**, згадаємо особливу зустріч начальника митарів Закхея, котрий немало чув про Ісуса Христа й мав величезне бажання побачити Його на власні очі. Через малий зріст,

як свідчить Євангеліє від Луки, цей чоловік заліз на смоківницю, зручно вмовстився й раптом почув від Ісуса, Котрий саме проходив поруч і Котрого тіснив народ з усіх боків: **«Закхею, негайно злізай, бо сьогодні потрібно Мені бути в твоєму домі!»** (Луки 19:5). Чи можемо ми уявити, що Ісус звернувся б до Закхея зі словами: «Агов, ти, там, на дереві!». Христос називає його на ім'я. Це одне з найважливіших

Як продемонструвати співрозмовникові доброзичливість і відкритість у спілкуванні? Цього можна досягти завдяки м'якій усмішці (якщо вона доречна), невеликому нахилу голови в бік співрозмовника, щирому виразу очей. Не варто блукати поглядом деінде, доброзичливо дивіться безпосередньо в очі співрозмовника, і своїми словами й усмішкою ви викличете прихильність до себе.

“ Коли ви заохочуєте співрозмовника до розповіді про себе, цікавитеся його поглядом на проблему, котру ви обговорюєте, ставите запитання, на які йому цікаво відповідати, зазвичай виникає взаємна прихильність. ”

Обговорення проблем

правил етикету. Запам'ятавши ім'я й невимушено вживаючи його, ми вже виявляємо повагу до співрозмовника, а він у відповідь стає відкритим і налаштованим на бесіду.

Ось тут і стають у пригоді візитки, якими люди обмінюються після знайомства. Та не поспішайте давати свою візитку, якщо ви нижчі за посадою, так само як і простягати руку для рукоштовування. Виявіть терпіння, це підкреслить вашу гідність.

А як неприємно буває, коли під час зустрічі не знаєш, куди подіти руки, голос зривається від хвилювання, щойно зустрівшись, намагаєшся повчати когось або висловлюєш своє невдоволення. Звичайно, це прикрі помилки, яких треба уникати.

Короткий, але важливий етап, який ми позначили як **«орієнтація в ситуації»**, допомагає визначити стратегію й тактику ділового спілкування. Щоб викликати у співрозмовника бажання

активно обговорювати питання, необхідно створити невимушену атмосферу для спілкування. Тут доречні добрі слова на адресу співрозмовника, повідомлення цікавої інформації, нагадування про приємні майбутні події. Важливо говорити про ті питання, які непокоять вашого співрозмовника. Якщо перед вами людина, з якою ви щойно познайомилися, під час короткої вступної частини бесіди важливо зорієнтуватися, які її індивідуально-психологічні особливості, темперамент, жести, міміка. Спостерігаючи за людиною, ви багато чого зможете зауважити. Однак значно важливіше самому бути позитивно налаштованим і бачити в іншому не слабкі, а сильні якості.

Обговорення проблеми й ухвалення рішення –

центральний і найважливіший етап, заради якого й призначається зустріч. Під час обговорення проблеми важливо наголошувати на схожості позицій. Це дозволяє зблизитися зі співрозмовником. Та чому цього не так легко досягти? Напевно, вам доводилося зустрічатися з висловом: «Слухав, але не чув». Саме це вміння (чи невміння) найчастіше стає визначальним на цьому етапі. Якщо все ж виникли розбіжності, то промовляти контрастні фрази слід так, щоб вони не стосувалися співрозмовника й не

зацепили його. У такій ситуації варто максимально виявити вміння слухати й переконувати.

Кому з нас не хочеться справити гарне враження? Рецепт простий – навчіться уважно слухати! Недаремно кажуть: «Мистецтво говорити – це мистецтво мовчання».

Як справити гарне враження?

Тому на перших етапах спілкування слухайте, слухайте і ще раз слухайте. Доброзичливий, співчутливо налаштований слухач викликає симпатії будь-якого співрозмовника. І навпаки, людина, яка говорить тільки про себе, не цікава іншим. Коли ви заохочуєте співрозмовника до розповіді про себе, цікавитеся його поглядом на проблему, котру ви обговорюєте, ставите запитання, на які йому цікаво відповідати, зазвичай виникає взаємна прихильність.

Критикувати теж важливо вміло, тому не варто виявляти категоричність у своїх судженнях. Це одразу ж викличе негативну реакцію співрозмовника. Потрібно спробувати самому зрозуміти причини незгоди, і якщо навіть компроміс не буде досягнутий, то

“Людині не потрібні показні лестоці, вона хоче реальної оцінки своєї гідності.”

вам принаймні стане відома точка зору партнера, і це буде прологом до подальшої розмови. І, звичайно ж, варто остерігатися спокуси ухвалювати рішення односторонньо, особливо в небажаному емоційному стані, спиратися на чутки, а також перекичувати факти. Як свідчить досвід, це типові помилки. Тому не шкодуйте часу на самоосвіту, втілюйте в життя прості правила й просіть Бога про Його мудрість.

І насамкінець бесіди потрібно красиво й **коректно вийти з контакту**, навіть якщо ви з якоїсь причини не досягли своєї мети. Позитивна підсумкова фраза – це те, без чого прощатися просто неприпустимо! Важливо навіть обдумати її заздалегідь, вона відкриє вам шлях до подальших зустрічей.

Найцінніший трактат з етикету, написаний за всі часи, – це дорогоцінні настанови, дані Спасителем через апостолів: «Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного» (Івана 13:34); «Пошаною один одного випереджайте» (Римл. 12:10). Людині не потрібні показні лестоці, вона хоче реальної оцінки своєї гідності. Важливо дотримуватися цього золотого правила й давати іншим те, що самі б хотіли отримати від них.

Справжнє вдосконалення думок і манер можливе лише в школі Божественного Вчителя, а нове натхненне серце, подароване Богом, не переслідує свої егоїстичні інтереси, а передусім живе любов'ю до ближнього. «Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводить ся непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. Любов ніколи не минає. Хоч існують пророцтва, та припиняться; хоч є мови, та замовкнуть; хоч є знання, та зникне» (1 Кор. 13:4-8). Бог бажає, щоб ці риси характеру досконало відображалися в Його дітях, а кожного з нас можна було гідно назвати «інтелігентом серця»!

38 **Лариса Георгінова**, кандидат педагогічних наук, доцент, проректор із зовнішніх зв'язків Українського гуманітарного інституту

КАК ИЗУЧАТЬ БИБЛИЮ

Хотите ли вы иметь близкие отношения с Богом? Желаете ли вы лучше понимать, каков Божий план относительно вашей жизни? Для этого необходимо общаться с Небесным Отцом при помощи молитвы и изучения Его Слова.

Определите ваш тип изучения

При исследовании Библии необходимо знать, какой тип изучения вам подходит больше всего. Существует три общепризнанные категории, согласно которым можно разделить изучающих:

1

Восприятие на слух. Если вы принадлежите к этому типу учащихся, то вы лучше усваиваете материал, когда он обговаривается. Вы можете извлекать пользу, слушая аудиозаписи или читая материал вслух. Вам может также понравиться принимать участие в дискуссиях на библейские темы.

2

Кинестетический тип восприятия.

Если вы принадлежите к людям с этим типом восприятия, то вам нравится применение практических подходов. Вы лучше усваиваете информацию, когда двигаетесь или что-то делаете. Возможно, вам захочется выполнять какие-либо действия во время чтения или изучения: записывать услышанное, держать в руке ручку, чтобы подчеркивать важные мысли.

3

Визуальный тип.

При этом типе восприятия человеку нравится соприкасаться с написанным словом. Такие люди также предпочитают использовать изображения или раздаточный материал. Если вам свойственен этот тип, то у вас должен быть специальный блокнот для записей. Представляйте прочитанное, это поможет вам запомнить необходимое.

Никто из нас не использует лишь один тип восприятия. Когда вы были ребенком, то, скорее всего, использовали кинестетический тип. Но по мере взросления иногда меняется тип восприятия, и это происходит в результате действий, которые вы совершаете.

КАКОЙ МЕТОД ВЫ ИСПОЛЬЗУЕТЕ?

Еще один фактор, влияющий на обучение, – это дедуктивный/индуктивный метод. Если вам нравится сначала смотреть на картину в целом, а потом лишь углубляться в детали, то вы

пользуетесь дедуктивным методом. Если же вам нравится учиться постепенно, изучая примеры, прежде чем вы увидите всю картину, то вы используете индуктивный метод. Зная о том, каким методом изучения вы пользуетесь чаще всего, вам будет интереснее исследовать Божье Слово.

Также существует индивидуальное либо групповое изучение.

Нравится ли вам узнавать все в одиночку? Предпочитаете ли вы делать домашнее задание самостоятельно, а не вместе с другими? Если да, тогда вы, скорее всего, используете индивидуальный тип обучения. Если для принятия решений вам необходим совет семьи или друзей и вы предпочитаете решать проблемы вместе с кем-либо, тогда ваш тип обучения – групповой.

ПОЧЕМУ ТАК ВАЖНО ЗНАТЬ СВОЙ ТИП ОБУЧЕНИЯ?

Потому что вы скоро отправитесь в замечательное путешествие: изучение Божьего Слова. Если вы знаете, каким образом лучше усваиваете материал, то извлечете максимальную пользу из информации, которую будете изучать. Вы сможете узнать то, что изменит вашу жизнь! Поэтому определите, какой тип восприятия наиболее подходит вам, чтобы вы могли лучше понимать, что Бог хочет сказать вам через Свое Слово. Будьте готовы перейти к новому прекрасному периоду вашей жизни, отправляясь в путешествие изучения Библии!

БЛАГОСЛОВЕНИЕ ГОСПОДНЕ ОБОГАЩАЕТ

**«Благословение Господне – оно обогащает,
и печали с собою не приносит»**

(Притч. 10:22).

Некоторые считают, что наличие богатства зависит от умения и прилежания; другие – что оно появляется по счастливой случайности. Однако без благословения Господнего не бывает настоящего богатства, поскольку по-настоящему богат только тот, в сердце которого живет Бог. Богатства исчезнут, если Бог не прибавит к ним Своего благословения (см. Агг. 1:5-9; Мал. 3:8-12).

Богатство не всегда приносит счастье. Чтобы наслаждаться богатством, необ-

ходимо иметь здоровье. Также смерть приходит в дом как богатого, так и бедного, принося с собой печаль. Богатство без Божьего благословения часто становится причиной скорби. Однако если богатство приобретается с Божьим благословением, то не будет сожаления. Богатство, с которым обращаются как с имуществом, доверенным Небесным Господином верному управителю, принесет благословение владеющему им, а также тем, с кем он делится этими дарами (см. Еккл. 5:18, 19).

ДОБРІ ТА ЛУКАВІ С Л О В А

«Уста
праведного
уподобання
знають, а уста
безбожних –
лукавство»
(Прип. 10:32).

Праведна людина свідомо уникає слів, які можуть комусь завдати шкоди чи образити. Вона розуміє, що погані або бездумно й необережно сказані слова змушують інших страждати. Багато століть це розуміння не брали до уваги.

Нещодавні дослідження у сфері психіатрії виявили, що різкі та грубі слова завдають значно більше шкоди, ніж вважалося раніше. Безбожні люди слів не добирають, вони часом говорять грубо й різко, не замислюючись над тим, що можуть завдати болю іншим. Уста як праведних, так і безбожних про-

мовляють те, чим переповнене серце (див. Матв. 12:34-37).

Якщо серце людини відроджене, то з її вуст линутимуть добрі слова. Безбожна ж людина зловтішається, завдаючи шкоди іншим. Вона вживає погані слова іноді для того, щоб втілити свої лихі задуми.

Наскільки важливо, щоб кожна віруюча людина стежила за тим, чим вона наповнює свій розум і що виходить з її вуст.

«Бо хто хоче життя любити й бачити добрі дні, хай утримує свій язик від зла й уста від лукавої мови» (1 Петра 3:10).

КРАХ АТЕИЗМА

История человечества знала немало поворотных, судьбоносных периодов в своем развитии, и можно с уверенностью сказать, что сегодня мы живем в один из таких периодов. Кто-то называет его термином «глобализация», кто-то началом «века прогресса».

Пожалуй, оба эти определения верны, однако в последние годы стала все отчетливее проявляться еще одна чрезвычайно важная тенденция. Быть может, не все еще смогли заметить ее, но в последние 20–25 лет наука и философия переживают коренные изменения: атеизм, господствовавший в научном и философском мире с середины XIX века, необратимо и стремительно сдает свои позиции.

Атеизм как мировоззрение, отрицающее существование Всевышнего Бога, был известен еще во времена глубокой древности. Однако новая волна распространения идей атеизма началась в XVIII веке в странах Европы, когда ряд философов – противников религии – начали усиленно пропагандировать эту идеологию. Философы-материалисты Дени Дидро, барон Гольбах или Дэвид Юм стали активно распространять и внушать обществу идею о том, что в природе не существует ничего, кроме материи.

Уже в XIX – XX веках их дело продолжило новое поколение философов-материалистов, таких как Фейербах, Маркс, Энгельс, Ницше, Дюркгейм и Фрейд, которые внедрили атеистическое мировоззрение в различные сферы науки и философии.

Но, пожалуй, самым «мощным» вкладом в создание научной основы для идеологии безбожия стало учение об эволюции жизни на Земле, выдвинутое английским естествоведом-любителем Чарльзом Дарвином.

Материалисты полагали, что дарвинизм дал так называемый научный ответ на вопрос: «Как развивалась жизнь на Земле и откуда появился человек?»

Дарвинизм утверждал, что в природе существуют механизмы, которые способны производить миллионы различных видов живых существ, и многие люди, несмотря на всю абсурдность идеи, приняли ее как научный факт. В конце XIX века атеисты смогли даже сформулировать свое «видение мира», которое, по их мнению, очень просто объясняло возникновение всего живого на Земле. Они отрицали возможность сотворения Вселенной Всевышним, утверждая, что «Вселенная существовала извечно и, следовательно, не имела начала». Величайший порядок и гармония, существовавшие во Вселенной, также объяснялись случайными совпадениями. Таким образом, все сущее возникло само по себе и не имело никакого высшего Божественного смысла и предназначения.

Философы-материалисты полагали,

что дарвинизм смог ответить на вопрос об истоках зарождения жизни и человека. Более того, история и социология были заново пересмотрены Марксом и Дюркгеймом на базе атеистических идей, а основы психологии популярно изложил Фрейд. Однако развивающиеся научные, социологические и политологические знания XX века одно за другим сокрушили все эти утверждения. Новые открытия во всех сферах науки, начиная от астрономии и биологии и заканчивая психологией, общественной моралью и социологией, сокрушили основы всех гипотез и утверждений атеизма.

Известный американский писатель Патрик Глинн в опубликованной в 1997 году книге «Божественные свидетельства, союз веры и разума в постсекулярном мире» (God: The Evidence, The Reconciliation of Faith and Reason in a Postsecular World) сделал такое признание: «Научные исследования последних 10 лет повернули против материалистов все их секулярные и атеистические гипотезы и утверждения о сущности Бога...

Современные мыслители полагали, что наука окончательно сможет доказать механическое, случайное возникновение Вселенной, но получился совсем иной итог. Наука неоспоримо показала, что во Вселенной существует непостижимый человеческим разумом "величайший замысел, проект" и наша жизнь существует благодаря гармоничному сосуществованию тончайших законов и равновесий мироздания. Современные психологи утверждали, что вера является одной из форм невроза или психического расстройства сознания человека. Однако исследования, проведенные в сфере психологии за последние 25 лет, эмпирически установили, что вера в Бога не только не является неким неврозом, как утверждали Фрейд и его сторонники, но, напротив, является жизненно необходимым элементом умственного здоровья и счастья человека.

Мне кажется, что еще мало кто из людей осознал это, но неопровержимая истина

такова: после векового спора между наукой и верой полностью смешались все прежние позиции. После теории Дарвина многие агностики и атеисты, к примеру, Хаксли или Рассел, могли опираться в своих утверждениях на тезис о полной случайности и совершенной бессмысленности зарождения и существования Вселенной и жизни. Многие ученые и представители интеллигенции все еще продолжают отстаивать это утверждение. Но, продолжая упорствовать в этом мнении, они прибегают ко все более абсурдным, нелепым доводам и доказательствам. Конкретные факты фундаментальной науки наших дней неопровержимо доказывают истинность веры во Всевышнего Создателя...».

А. В. Фомин

«Почему ученые верят в Бога»

УЧЕНЫЕ ВЕРЯТ В БОГА

«Создатель дал роду человеческому две книги. В одной показал Свое величие; в другой – Свою волю. Первая – этот видимый мир, Им созданный, чтобы человек, смотря на огромность, красоту и стройность его зданий, признал Божественное всемогущество по вере себе дарованного понятия. Вторая книга – Священное Писание. В ней показано Создательное благословение к нашему спасению».

М. В. Ломоносов

«В каком бы направлении мы ни производили свои исследования, повсюду открываем ясные доказательства творческого Высшего Ума и действия премудрого промысла Божьего в природе».

Чарльз Лайель

ДРУЗІ – ЦЕ ЧУДОВО!

Жили в садку три дружні метелики: білий, червоний і жовтий. Вони бавилися, гріючись на сонечку й безтурботно пурхали з квітки на квітку, зі стеблини на стеблину.

Раптом почалася сильна злива. Важкі краплі дощу намочили крильця метеликів. Вони намагалися летіти додому, та зволожені крильця їх не слухалися. Поруч ріс тюльпан. Метелики скупчилися біля нього:

– Шановний тюльпанчику, заховай нас від дощу у своїй зручній чашечці!

– Добре, жовтого та червоного я прийму, а білий нехай летить далі! Я не люблю бліде й неяскраве! – гордовито відповів тюльпан.

– Та якщо нашому білому другові відмовляють, то й ми не гостюватимемо в тебе! – відповіли метелики.

А дощ, не вшухаючи, крапав на листя й боляче бив по крильцях.

Друзі звернулися до нарциса, котрий ріс неподалік:

– Нарцисе, будь ласка, заховай нас під парасолькою твоїх пелюсток, щоб ми не загинули від дощу.

– Добре, білому я допоможу. Білосніжний колір – моя слабкість, а кольорових я бачити не хочу! – відповів нарцис.

– Знаєш, без своїх друзів я не піду до тебе! Як же я зможу спокійно грітися й відпочивати, коли вони в біді?!

Білий, червоний і жовтий метелики сіли поруч на стеблині, обійнявшись крильцями й прикриваючи один одного від дощу.

Сонечко, немов почувши їхню розмову, із цікавістю визирнуло з-за хмарини й відразу ж висушило крильця метеликів. Так воно нагородило друзів за вірність, доброту та шляхетність.

Друзі – це чудово! Бережи їх!

❓ Чи існує душа окремо від тіла?
Біблійна точка зору.
Об'явлення 6:9

❓ Чому Бог Отець залишив Ісуса на хресті?
Матвія 27:46

❓ Обман Рахав.
Чи можна говорити неправду на благо?
Якова 2:25

❓ Говоріння незрозумілою мовою.
Біблійна точка зору.
1 Кор. 14:2

❓ Що Ісус обіцяв розбійникові на хресті?
Луки 23:43

❓ Чи будуть на Небі сім'ї?
Луки 20:35

— ПТ • 21:00 —

ДИВІТЬСЯ НАС

КОГДА ИИСУС СМОТРИТ НА ВАШУ ЖИЗНЬ

В книге «Иисус, Которого я не знал» Филипп Янси описывает реакцию учеников в момент вознесения Христа на Небо: «В тот день, когда Иисус вознесся на Небо, Его ученики стояли на земле потрясенные, словно маленькие дети, потерявшие родителей. Два ангела были посланы для того, чтобы утешить их, и задали им вопрос: “Мужи Галилейские! что вы смотрите на небо?” (Деян. 1:11). Небо было темным и пустым. Ученики все еще стояли и смотрели вверх, не понимая, что им теперь делать».

После вопроса последовало обетование о том, что Иисус вернется на землю. Каждое поколение с того времени смотрит на небо и спрашивает: «Когда придет Иисус?». И сегодня, через две тысячи лет после вознесения, мы продолжаем задавать вопросы: «Почему этот нечестивый мир все еще существует? Что Иисус делает на Небе все это время?»

Библия дает исчерпывающий ответ на последний вопрос. Иисус последние две тысячи лет выполняет Свой удивительный и грандиозный План спасения нашей падшей планеты. Этот План спасения осуществляется в Небесном святилище, которое является Божьим центром борьбы против греха. Библейские пророчества открывают, что вскоре этот План придет к завершению.

Апостол Павел говорил людям в Афинах, что Бог «назначил день, в который будет праведно судить вселенную, посредством предопределенного Им Мужа» (Деян. 17:31). Пророк Даниил предвидел это грандиозное событие, которое будет происходить на Небесах: «Видел я наконец, что поставлены были престолы, и воссел Ветхий днями; одяние на Нем было бело, как снег, и волосы главы Его – как чистая волна; престол Его – как пламя огня, колеса Его – пылающий огонь. Огненная река выходила и проходила пред Ним; тысячи тысяч служили Ему и тьмы тем предстояли пред Ним; судьи сели, и раскрылись книги» (Дан. 7:9, 10).

В 13-м стихе Даниил продолжает описывать суд: «Видел я в ночных видениях, вот, с облаками небесными шел как бы Сын чело-веческий, дошел до Ветхого днями и подведен был к Нему».

Описанный Даниилом суд, изображающий силу и величие Бога, наполнит благоговейным страхом каждого, кто станет свидетелем этого события. Но наш страх исче-

«Мы имеем такого Первосвященника, Который воссел одесную престола величия на небесах и есть священнодействователь святилища и скинии истинной, которую воздвиг Господь, а не человек»

(Евр. 8:1, 2).

зает, когда мы узнаем о том, что имеем Заступника на суде: «Мы имеем такого Первосвященника, Который воссел одесную престола величия на небесах и есть священнодействователь святилища и скинии истинной, которую воздвиг Господь, а не человек» (Евр. 8:1, 2). Потом мы узнаем, что этим Заступником является Иисус, Который ходатайствует за нас (см. Евр. 7:23-25).

Иисус – Тот, Кто любит нас настолько сильно, что пролил Свою кровь, чтобы спасти нас, – наш Ходатай. Он Личность, Которая сегодня пребывает в Небесном святилище, заступаясь за нас, а также будет защищать нас на суде в последнее время. ●

ВЫБОР ЗА ВАМИ

Суд является свидетельством служения Иисуса в Небесном святилище, о чем символизировал ежегодный День очищения (евр. «Йом Киппур» – День искупления, Судный день), совершаемый первосвященником в ветхозаветные времена (см. Лев. 16).

Во-первых, суд начнется до того, как Иисус придет на землю на облаке. Слова Христа о Его Пришествии также подтверждают эту мысль: «Се, гряду скоро, и возмездие Мое со Мною, чтобы воздать каждому по делам его» (Откр. 22:12). Когда Иисус придет, суд уже закончится!

«Се, гряду скоро,
и возмездие Мое со
Мною, чтобы воздать
каждому по делам
его»

(Откр. 22:12).

Книга Откровение 14:6, 7 повествует о провозглашении ангелом начала суда: «И увидел я другого Ангела, летящего по середине неба, который имел вечное Евангелие, чтобы благовествовать живущим на земле и всякому племени и колену, и языку и народу; и говорил он громким голосом: убойтесь Бога и воздайте Ему славу, ибо наступил час суда Его; и поклонитесь Сотворившему небо и землю, и море и источники вод». Если мы прочитаем полностью 14-ю главу книги Откровение, то обнаружим два удивительных факта.

БЛАГАЯ ВЕСТЬ ДЛЯ НАС

Для многих людей весть о том, что мы живем в то время, когда на Небе происходит суд над нами, является неприятной, может быть, даже устрашающей! Но второй удивительный факт заключается в том, что библейские писатели описывают Небесный суд как Благою весть, как что-то желанное. Книга Откровение говорит, что суд является частью вечного Евангелия или же вечной Благой (доброй) вестью (см. Откр. 14:6, 7). В некоторых псалмах Давид умоляет Господа о том, чтобы Он начал суд:

«Суди меня по правде Твоей, Господи, Боже мой» (Пс. 34:24); «Боже! именем Твоим спаси меня, и силою Твоею суди меня» (Пс. 53:3).

Вся Библия, а особенно стихи, говорящие о служении Христа в Небесном святилище, повествует нам о том, что суд – последний пункт в Божьем Плате спасения человечества – это Благая весть для тех, кто доверяет Иисусу. Он – Посредник для тех, кто молится, исповедует грехи и полагается на Его спасительную жертву. В этом случае Он и наш Судья, и наш Заступник.

Во время Второй мировой войны молодой британский солдат по имени Эрик Скелдинг принимал участие в известном морском захвате под Дюнкерком. На родине каждая мать солдата вздрагивала от звонка в дверь, боясь увидеть почтальона, держащего в руках извещение о гибели сына. К счастью, Эрик был эвакуирован, и первой его мыслью было послать телеграмму матери с вестью о том, что с ним все в порядке. Однажды

утром в двери дома, где жила миссис Скелдинг позвонил почтальон. Но мать Эрика не испугалась, увидев письмо в его руках, потому что на конверте крупными буквами неизвестным работником почты было написано: «Благая весть».

БОЖИЙ СУД

Библейская истина о дне суда является Благой вестью для искренних и серьезных христиан. Да, «всякое дело Бог приведет на суд, и все тайное, хорошо ли оно, или худо» (Еккл. 12:14). Да, каждый будет судим согласно тому, что он делал: «доброе или худое» (2 Кор. 5:10). Да, каждый из нас совершил достаточно зла, чтобы быть осужденным. Но если мы полностью доверяем свою жизнь Христу, то можем быть спокойными на суде, даже стремиться попасть на него. Иисус прожил безгрешную жизнь, но умер смертью грешника за нас. И теперь Он служит в Небесном святилище тем, кто по-настоящему принял Его благодать и святую волю. Таким образом, если мы полагаемся на Него, позволяем Ему покрыть наше прошлое и очистить будущее, Он наполнит нашу жизнь праведностью (см. Флп. 1:6). Христос подготовит нас к жизни среди святых ангелов, сделает нас новыми существами, созданными для вечной жизни.

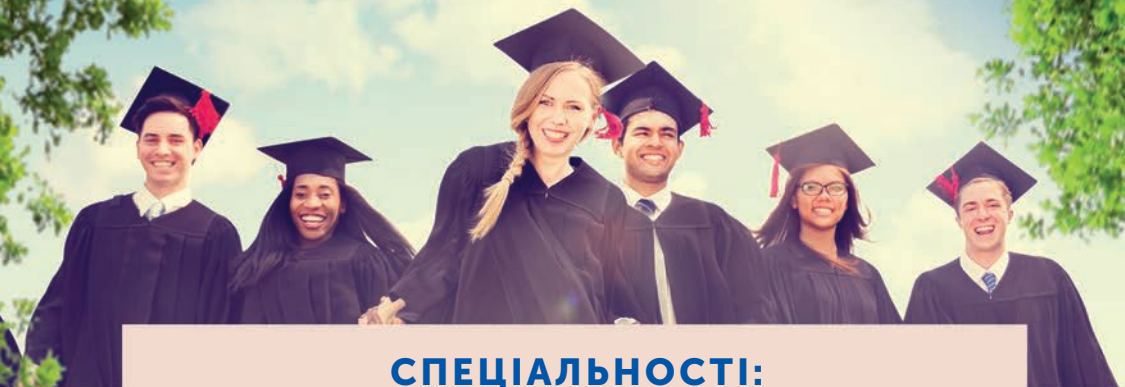
По милости Божьей мы имеем уверенность в спасении. Добро пожаловать в счастливую жизнь в Божьем зале суда!

 Дэйл Уолкотт

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- Фінанси і кредит
- Економічна кібернетика
- Менеджмент
- Філософія
(релігієзнавство)

- Філологія (англійська,
німецька мови)
- Журналістика
- Фізичне виховання
- Початкова освіта*

*планується відкриття

Хочеш навчатися безкоштовно 4 роки?

- ✓ Здай ЗНО на 180 балів і вище
- ✓ Підтримуй середній бал 4,5 впродовж усього навчання

У тебе червоний диплом (золота медаль)?

- ✓ Оплачуєш за перший рік навчання лише 20%

Адреса: вул. Інститутська, 14, м. Буча, Київська обл., 08292

Телефон: (04597) 4-97-96, (04597) 4-97-25, (050) 963-20-52

Телефон приймальної комісії: (093) 888-25-17

Сайт: www.ugi.edu.ua